

בעזהש"ת

גליון
**דרך
אמונה**

פנינים יקרים על פרשת השבוע
מלוקט משיחותיו של
הרה"צ רבי
מאיר איתמר רוזנבוים
שליט"א

שמות

גליון תע"א

לשמיעת השיעורים בכל שבוע
על הטלפון נא להתקשר
למערכת 'דרך אמונה'

בארה"ב 718.298.3717 ולדקיש¹

בארץ ישראל (מספר טעל. חדש) 079.704.0017 ולדקיש¹

בענגלאנד (מספר טעל. חדש) 03.33015.0717 ולדקיש¹

מכון 'דרך אמונה'

הרוצה לקבל את הגליון בכל שבוע באימייל

נא לשלוח אימייל לאדרעסס 3875060@gmail.com

ולכתוב שם המבקש ואימייל אדרעסס שלו. ואי"ה נوسیפו לרשימת המקבלים

להארות והערות יכולים להתקשר לאחד ממספרי הטעלפון של מערכת דרך אמונה הנ"ל

ולהשאיר הודעה על מספר 9 ובלי"נ נתקשר בחזרה אי"ה

שמות

מרמזו על שמות ולימוד התורה * פרעה היה מוכרח לשמוע לבני עמו * בכח התורה מבטלים יצר הרע * הטעם שצריך למשוך יצר הרע לביהמ"ד * להכות את המצרי בחול ולא בשבת * ע"י מידת ענוה אפשר לפעול ישועות * הפוחד מרשע נותן כח בידו שיוכל להרע * עצה להנצל מקפידא * מנהיג ישראל המקפיד הוא בבחי' מיצר לישראל * ידיד טוב יכול לעשות טובה כמו רבי * שלא לעלות במדריגות יותר מכוחו * אמירת תהלים בשובבי"ם * תהלים מועיל לתשובה * דוד ראש למנגנים * ספר תהלים מיוחד לכל איש וצער * יש בו כח להחיות מתים * ע"י תהלים בשמחה זוכים להמתקת הדינים * תהלים מועיל לחינוך הילדים * נבחר לרבנות בכח אמירת תהלים * טוב מעט בכוונה * מעלת אמירת ג' פעמים כל תהלים ביום א' זקני תורה היינו שאומרים תהלים * הכפרי שהציל מושב מבנ"י בכח אמירת תהלים * תהלים בהשתפכות הנפש מסוגל לכל הישועות

יומא דנשמתא: הרה"ק הבני יששכר זי"ע ח"י טבת

הזהרו מגחלתן * התגלות אליהו הנביא בליל פסח * שני מוחות * הבחינה לרבנות * שמרה נפשי כי 'חסיד' אני * כח הקדושה גנוזה בדבורים שנכתבו באגרא דכלה * המחבר בעל רוח הקודש * מושל על הים * בנים עם אריכות ימים * התפילה מבטלת נבואת החכמים * תפילה על הגאולה

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרֵימָה אֶת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ
וְגו' (א, א).

מרמזו על שמות ולימוד התורה

בראשי תיבות של כל הפסוק, וחייב אדם לקרוא הפרשה, שנים מקרא ואחד תרגום, בטעמי נגינה יקראנה (מגילה לב, א), ישמח שמחה רבה אם למדה, העוסק בתלמוד אינו ירא מהעונשין (ברכות ה, א), מכל צרות רבות יוצלו, משניני התורה אל תלמודו יחידים עשו קיבוץ בלימודכם, אז יתקיים שינוכם, וחלומד בלילה יתענג תמיד ויבורך בחסד אלקים וטובותיו.

בבעל הטורים כתב רמז בפסוק "ואלה שמות בני ישראל", שהוא ראשי תיבות, ואדם אשר לומד הסדר, שנים מקרא ואחד תרגום, בקול נעים ישיר, יחיה שנים רבות ארוכים ועולם.

ורבינו אפרים מרמז דברים נפלאים

יצוה ה' חסדו ובלילה שירו עמי", מה מעם "יומם יצוה ה' חסדו", משום "ובלילה שירו".

וכבר אמרו חז"ל (עבודה זרה ג:) אמר ריש לקיש כל העוסק בתורה בלילה הקב"ה מושך עליו חוט של חסד ביום, שנאמר (תהלים מב, ט) "יומם

וַיָּקָם מֶלֶךְ חֹדֶשׁ וּגו' אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף (שמות א, ח).

המצרים לפרעה בא ונזדווג לאומה זו, אמר להם שומים אתם, עד עכשיו משלהם אנו אוכלים והיאך נזדווג להם, אלולי יוסף לא היינו חיים, כיון שלא שמע להם הורידוהו מכסאו שלשה חדשים, עד שאמר להם כל מה שאתם רוצים הריני עמכם, והשיבו אותו על כסאו למלוך, לפיכך כתיב "ויקם מלך חדש".

ובתולדות יעקב יוסף (פ' וארא) כתב בענין זה, שמעתי ממורי [הבעש"ט הק' זי"ע] לפרש הפסוק (תהלים לו, לה) "ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רעגן, ויעבור והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא", ולכאורה קשה למה יבקשהו לרשע שכבר איננו, וביאר כי אחריו יקום רשע יותר גרוע ממנו, לכך יבקשהו לראשון, עכ"ד.

פרעה היה מוכרח לשמוע לבני עמו

פירש"י, "ויקם מלך חדש", רב ושמואל חד אמר חדש ממש, וחד אמר שנתחדשו גזרותיו. "אשר לא ידע", עשה עצמו כאלו לא ידע.

לכאורה לפי הדרש הראשון שהיה מלך חדש, מובן המשך הכתוב "אשר לא ידע את יוסף", אבל לפי הדרש השני שנתחדשו גזרותיו, הדבר תמוה מה ראה ככה, הלא עד עתה היה אוהב את בני ישראל והכיר להם טובה, ומדוע החליט להתחיל להרע להם ולשעבד אותם?!

וביאר חז"ל במדרש רבה (א, ח) רבנן אמרי למה קראו "מלך חדש", והלא פרעה עצמו היה, אלא שאמרו

וַיִּפֶּן כֹּה וְכֹה וַיֵּרָא וְגו' וַיֵּן אֶת הַמִּצְרֵי וַיִּטְמְנֵהוּ בַּחֹל (שמות ב, יב).

בכח התורה מבטלים יצר הרע

בספר ברית אברם מפרש הכתוב בדרך רמז, "וַיֵּן אֶת הַמִּצְרֵי", היינו היצר הרע שהוא מיצר לישראל (ע"ק תיקון"ז הקדמה ט, וזה"ק וישלח קעה:), ואיך אפשר להכותו ולבטלו? לזה אמר "ויטמנהו בחול", "בחול" ראשי תיבות חקיו ומשפטיו לישראל (תהלים קמו, יט), שהוא התורה, על דרך אמרם ז"ל (פסכה נב:) אם פגע כך מנוול זה משכחו לבית המדרש, אם אבן הוא נימות, אם ברזל הוא מתפוצץ וכו'.

הטעם שצריך למשוך יצר הרע
לביהמ"ד

הרה"ק מקאצק/ זי"ע הקשה במאמר חז"ל הנ"ל אם פגע כך מנוול זה משכחו לבית המדרש, מדוע צריך האדם למושכו לתוך בית המדרש, מוטב שיעזבו ברחוב ויכנס בעצמו לבית המדרש? ותירץ שאי אפשר להתחמק מהיצר הרע, שהרי היצר הרע נמצא גם בתוך בית המדרש, נאר דער יצר הרע פון שוהל איז נישט דער זעלבע

יצר הרע פון גאם, ער איז מער איידל, שהיצר הרע הנמצא בבית המדרש אינו דומה לבית המדרש של הרחוב, ועל כן כאשר ימשכחו לתוך בית המדרש יהפך להיות פחות מסוכן מיצר הרע המגושם הנמצא ברחובות העיר.

להכות את המצרי בחול ולא בשבת

מסופר על הרה"ק ר' ברוך ממעוזבו זי"ע שפעם אחת באו אליו אנשי עיר אחת על שבת קודש, והתאוננו לפניו על הצרות שהם סובלים מאת מושל של העיר שהוא רשע גמור, שעושה להם רשעות גדולות עד אשר לא יוכלו לשאת, והשיב להם בפסוק זה, "וירא כי אין איש", רמז לשר העיר שאינו בגדר 'איש' כלל ולא תואר אדם לו, "וַיֵּן אֶת הַמִּצְרֵי", כלומר להכות את המצרי הרשע אין ההכרח דווקא לעשות בו פעולה בשבת קודש, אך ויטמנהו 'בחול', שהטמין אותו להניחו לטפל בו לימות החול, שגם בימות החול יוכל להורידו ולהשפילו עד שאול תחתית, עכ"ד.

וְאֵת הַמָּטָה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ וְגו' הָאֵתָת (ד, יז).

ע"י מידת ענוה אפשר לפעול ישועות

איך בין גארנישט, איך בייג מיך אראפ פאר אימליכען". (איך שאתה מסתכל עלי

מפורסם אני היום בעולם כרבי וכבעל מופת ופועל רבות בעולם, לאמיתו של דבר איני כלום, באמת כלום מאומה, רק עם הכלום אני פועל הכל, וביודעי שאני כלום הגני מתכופף בפני כולם, ובכך אני פועל הכל).

ופירש אז את הפסוק "מזה בידך",

שהקב"ה שאל את משה מה זה בידך, איזו מידה טובה יש לך, ויאמר "מטה", היינו שאני יכול להטות את עצמי לפני כל אדם, וע"ז אמר לו הקב"ה "ואת המטה הזה תקח בידך", שתקח בידך המדה הזאת של מטה ושפלות הרוח, "אשר תעשה בו" במדה הזאת "את האותות ומופתים".

סיפר הרה"ג רבי ישראל בערגער ז"ל אב"ד בוקארעשט (עשר קדושות תנינא בפתיחה), דבאשר נתקבל לראשונה על כס הרבנות, אמר לו רבו הרה"ק בעל ייטב לב זי"ע, בזה"ל:

"ווי דו קוק'סט מיך אן, היים איך היינט אין דער וועלט א רבי און א בעל מופת, און מען האט מורא פון מיר, איך פיר אויס זייער אסאך אין דער וועלט, אין דער אמת בין איך גארנישט, אבער טאקע גארנישט, גארנישט. נאר מיט דעם גארנישט פיר איך אלעס אויס, ווייל איך ווייס אז

וַיִּירָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֲכֵן נֹדַע הַדְּבָר, וַיִּשְׁמַע פְּרַעָה אֶת הַדְּבָר.
הַזֶּה וַיִּבְקֹשׁ לַהֲרֹג אֶת מֹשֶׁה וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי פְרַעָה וְגו' (ב, יד-טו).

על "וירא משה", והענין כי בזה שהצדיק ירא ומפחד מפני הרשע, בזה נותן להרשע כח להרע לו חלילה, כמו שנאמר (משלי כה, כו) "מעין נרפש וגו' צדיק מט לפני רשע". והנה פרעה אחר שראה הנסים שנעשו למשה בביתו מיום הוולדו, כבר ידע היטב שלא יוכל לשלוט על משה לעשות

הפחד מרשע נותן כח בידו שיוכל להרע

בספר דברי ישראל מודקדק בלשון אומרו "וישמע פרעה את הדבר הזה", דתיבת 'הזה' מיותר הוא, שהרי יספיק לומר "וישמע פרעה את הדבר". ומבאר כי מילת 'הזה' חוזר

שעתה על ידי זה יהיה לו כח להרע לו, ויבקש להרוג את משה, ועל כן "ויברח", שהוכרח לברוח.

לו מאומה, אך כאשר "וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר", שמע פרעה את הדבר 'הזה', דהיינו אשר "וירא משה" שהוא מפחד ממנו, וחשב

וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה שְׁלַח יָדְךָ וַאֲחֹז בְּזַנְבּוֹ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזֶק בּוֹ וּגּוֹ' (ה, ד).

סר למשמעתם ומקללין אותו, על זה נאמר (איכה א, ה) "היו צריה לראש", וכדרשת חז"ל (גיטין נו:): כל המוצר לישראל נעשה ראש, דהיינו לקליפה ח"ו, שנעשה מזה גם כן ישות וד"ל, ועל מופתים כאלו המליצו צדיקים לשון הכתוב (עי' תהלים קה, כו) "אותות ומופתים באדמת בני חם".

ידיד טוב יכול לעשות טובה כמו רבי

בספר אוצר ישראל מסופר, פעם עשה הרה"ק החוזה מלובלין זי"ע שמחת נשואין לאחד מיוצאי חלציו, ותלמידו הרה"ק מראדאשיץ זי"ע חילק להמסובין המרק [יו"ד] בעת הסעודה (הסדר היה שכל אחד קיבל קערה עם קאש"ע, ושפכו מרק לתוכה), וישבו שם הרבה אדמו"רים עם בגדי לבן, והרה"ק מראדאשיץ הרגיש על אחד מהם שאינו ראוי ללבוש בגדי לבנים, ושפך קצת מרק על בגדו, ואותו צדיק הקפיד

עצה להנצל מקפידא

חסיד נכנס לרבו הרה"ק ר' יעקב אריה מראדזימין זי"ע, וסיפר שפגע בכבודו של איזה אדמו"ר ממדינת פולין, אשר ידוע שהוא קפדן ומקלל לדורשי רעתו, והרבה אנשים כבר סבלו מחמת קפידתו, וביקש ממנו איך להמתיק את הדין, ואמר לו פסוק הנ"ל "שלח ירך ואחוז בזנבו", תחשוב עליו שהוא כמו זנב, 'זאלסט האלטן אז ער איז נישט מער ווי א שוואנץ', "ויהי למטה" שאזי דומה לחתיכת עץ ולא יוכל להרע לך.

מנהיג ישראל המקפיד הוא בבחי' מיצר לישראל

הרה"ק מווילעדיניק זי"ע בשארית ישראל (שער הזמנים ראש השנה) כתב בזה"ל: יש צדיקים כשהם בבחינת ישות הוא כמעשה הרשעים, ומכל שכן ח"ו כשמענישין למי שאינו

(הרה"ק מלובלין), 'אז א גוטער פריינד קען א טובה טוהן פונקט ווי א רבי' (שידוד יכול לעשות טובה כמו רבי), אני רוצה שתעשה לי עכשיו טובה, אז עלה הרה"ק מראפשיץ על הכסא ואמר שכולם יכולים להודות שמימות הרבי ר' אלימלך ומימות הבעש"ט הק', לא היה יהודי שסינף עצמו בסיגופים כאלו כמו רבי בערל ראדישיצער והרבה מאד בשבחו, עד שנחה דעתו של האדמו"ר הנ"ל, ואמר להרה"ק מראפשיץ שיעלה עוד הפעם וימשיך לומר בדחנות.

עליו, ושאל אותו הרה"ק מלובלין למה שפך עליו מרק, ענה הרה"ק מראפשיץ ראיתי 'קאשע' שפכתי עליו מרק, היינו שהיה לו קושיא למה הוא הולך עם 'ווייסע בעקישע' לכן שפך עליו המרק.

אח"כ אמר הרה"ק מראפשיץ דברי בדחנות, והאדמו"ר הנ"ל הקפיד עליו מפני שציערו ברבים, ירד הרה"ק מראפשיץ מהכסא, וניגש להרה"ק מראפשיץ זי"ע ואמר לו: אתם זוכרים מה שאמר פעם הרבי

לא תאספון לתת תבן לעם הלבנים פתמול שלשם הם ילכו וקששו להם וגו' (ה, ז).

מכחו, "כתמול שלשום", רומז על דורות הראשונים, רק הם "ילכו", ועיקר הדרך הנכון הוא לילך בהדרגה ממדריגה למדריגה כפי כוחו.

אמירת תהלים בשובבי"ם

הרה"ק משינאווא זי"ע בדברי יחזקאל כתב, שמות בני ישראל הבאים מצרימה, ראשי תיבות השבי"ם וסופי תיבות תהלי"ם, כי אמירת מזמורי תהלים מסוגל לתיקון הפגם הידוע ובפרט בימי השובבי"ם. ומכאן

שלא לעלות במדריגות יותר מכוחו

באור לשמים מפרש שהתורה בא להשמיענו, שהאדם הרוצה לילך בדרכי אמת בדרכי השי"ת, אסור לו לחפש ולחקור אחר חכמות גדולות, ואין מהצורך לעשות פעולה יותר מכחו, כי אם אשר חננה ה'. ובה פירוש כוונת הכתוב, "לא תאספון לתת תבן לעם", פירוש שלא לחפש אחר תבונה יתירה יותר ממדריגתו, "ללבון לבנים", פירוש הגם שכוונתו הוא לשמים ללבן ולזכך עצמו, אעפ"כ אסור לו לעשות יותר

ברכיה פתח (ישעיה מא, ד) "מי פעל ועשה קורא הדורות מראש" וגו', מתחילת ברייתו של עולם התקין הקב"ה לכל אחד ואחד מה שראוי לו, אדם ראש ליצורים, קין ראש להורגים, הבל ראש לנהרגים, נח ראש לנמלטים, אברהם ראש למולים, יצחק ראש לנעקדים, יעקב ראש לתמימים, יהודה ראש לשבטים, יוסף ראש לחסידים, אהרן ראש לכהנים, משה ראש לנביאים, יהושע ראש לכובשים, עתניאל ראש למחלקים, שמואל למושחים, שאול לנמשחים, דוד ראש למנגנים'.

ספר תהלים מיוחד לכל איש וצערו

המלבי"ם (בחקרמה לספר תהלים) כתב בענין ספר התהלים: כל אלה אסף וחיבר לעת זקנתו בספר מיוחד שיהיו מוכנים לצורך הנהגת המתבודד, כל אדם יחזה בו, כל תפילה וכל תחנון, כל הודאה וכל תהלה, על כל דבר ועל כל ענין, צעקה או תשועה, צרה או רווחה, אשר יהיה ליחיד או לרבים, בתהלוכות העתים ומסיבות הזמן הסוער על כל עוברי ים החיים בחמון משבריו ושאון גליו, גם יש בו סגולות יקרות ומטמוני מסתרים מסוד ה' ליראיו, תרופות וסמי חיים, ומפתחות אל שערי שמים.

למדנו מהו חובותינו בימי השוכבי"ם האלו, כדי שנזכה לטהר ולזכך את נשמותינו מכל הפגמים, להרבות באמירת פרקי תהלים, ועל כן נרחיב הדיבור בגודל מעלת וחשיבות אמירת תהלים.

תהלים מועיל לתשובה

וביאור הענין הוא על דרך שכתב באגרא דכלה בפרשתו, על הפסוק ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה וגו', רידוע שגלות מצרים הוא גלות הכולל כל הגליות, ע"כ הגם שמדבר הכתוב בגלות מצרים, עכ"ז מרמז על כל הגליות, ולפי זה תיבת 'מצרים' הוא לשון מיצר וצער, והנה הגאולה מכל הגליות הוא ע"י תורה ותשובה, והנה תשובה יוכל כל אדם עשות, משא"כ תורה מי שאינו תלמיד חכם אינו יכול לעסוק בתורה, והבטיח השי"ת לדוד שיהיה ספרו תהלים חשוב כאילו עוסקים בנגעים ואהלות, ונמצא שבאמירת תהלים נחשב כאילו עסק בשניהם בתורה ובתשובה, וזה שנרמז בסופי תיבות בפסוק תהלים' ותשוב"ה.

(ובהנהג"ה מוסיף: מצרימ"ה א"ת יעקב אי"ש וביתו ובאו)

סופי תיבות תשוב"ה).

דוד ראש למנגנים

איתא במדרש (אסתר"ר פתיחתא י, י) רבי

יש בו כח להחיות מתים

הרה"ק מקאצק זללה"ה אמר (מובא בספר אמת ואמונה) שאם דוד המלך ע"ה היה עושה כל ספר תהלים על הסדר, היו יכולים להחיות מתים באמירת כל ספר תהלים.

ודבריו מיוסדים אהא דאיתא במדרש (ילקוט תהלים רמז תרכ"ה) אמר רבי אלעזר לא נתנו פרשיות התורה על הסדר, שאלמלי נתנו על הסדר, כל מי שהיה קורא בהן היה יכול להחיות מתים ולעשות מופתים, לפיכך נתעלם סדורה של תורה, והוא גלוי לפני הקב"ה שנאמר ומי כמוני יקרא.

ע"י תהלים בשמחה זוכים להמתקת הדינים

הרה"ק מווילעדיניק זי"ע בשארית ישראל (ליקוטים) פירש הפסוק (תהלים סה, יד) "יתרועעו אף ישירו", הפירוש הוא, מי שרוצה להתרועע ולשבר את החרון אף והדינים מעל בני ישראל, שלפעמים יש עליהם דינים מרים ר"ל, העצה לזה "ישירו" בשמחה, כי כתוב (ישעיה נה, יב) "בשמחה תצאו", שעל ידי מדת השמחה יכול לצאת מכל הרע והדינים, ושמחה ממתיק הדינים.

תהלים מועיל לחינוך הילדים

מסופר שאיש א' נכנס להיכלו של

הרה"ק מסאטמאר זי"ע, והתאונן על א' מילדיו שהתחנך במוסדותיו, שאינו מצליח בלימודו, והטיל את האשמה על המלמד, וע"כ מבקש שיעבירו אותו למלמד אחר, וענה לו הרה"ק שישתדל בעבורו, וכן היה שהעבירו אותו למלמד אחר, אבל אחרי כמה שבועות נכנס שוב והתאונן שלא הועיל לו מאומה, אמר לו הרה"ק האמת הוא כאשר באת אלי לראשונה, כבר ידעתי שאין המלמד אשם בדבר, ואם יחליפו מלמד לא יועיל להחליף את המציאות, שאין לך עצה ותבונה, אחרת רק ליקח ספר תהלים בידך, ולבקש בהשתכחות הנפש, שאז אפשר לפעול מה שרוצים. וזלה"ק: 'אז א איד האט א פראבלעם, נעמט מען דעם תהלים'! און מען גיסט אויס דאס הארץ פארן בורא כל עולמים, ווערט מען גלייך געהאלפן'.

נבחר לרבנות בכח אמירת תהלים

בקהילה אחת הסמוכה לפרעשבורג, עמדו לבחור רב ומנהיג בתור מרא דאתרא, והוצרכו לבחור בין שני רבנים מפורסמים, אחד היה גאון מובהק מתלמידיו של הרה"ק החתם סופר זי"ע, והשני התפרסם בגודל צדקתו ויראתו, ונודע שמרבה מאוד באמירת תהלים, כמובן שהחתם

הוא חשוב יותר מתענית משבת
לשבת (רחמי אב אות נו).

ואפשר להוסיף על זה, דאיתא
בסידור רבי שבת (סגולת
התענית) מי שחפץ לעשות תשובה
ומתיירא שמא לא יחיה כ"כ ימים
שחייב להתענות על מעשיו הרעים,
וגומר בלבו למהר תשובתו, יתענה
משבת לשבת, שזה עולה לשים
וחמשה אלפים ושש מאות תעניות (ע')
בעמוד העבודה דרוש שני לתשובה ג).

והרי לפי דברי הרה"ק מליזענסק
שהאומר ביום אחד שלש
פעמים כל תהלים הוא חשוב יותר
מתענית משבת לשבת, נמצא מזה
שאמירת שלש פעמים כל ספר
תהלים ג"כ נחשב לשים וחמשה
אלפים ושש מאות תעניות, ומועיל
לכפרת עוונות.

זקני תורה היינו שאומרים תהלים

איתא בגמרא (קנים פ"ג מ"ו) זקני עם
הארץ כל זמן שמזקינים דעתן
מטורפת עליהם שנאמר (איוב יג, כא)
מסיר שפה וגו, אבל זקני תורה אינם
כן דעתן מתישבת עליהן, שנאמר
בישישים חכמה. הרה"ק מוילעדניק
בשארית ישראל (שער התקשרות דרוש ז)
ביאר, מה שנקרא בלשון חז"ל 'זקני

סופר השתדל מאוד לטובת תלמידו,
אולם בסופו של דבר בחרו טובי הקהל
בהשני, כאשר שמע החתם סופר
תוצאות הבחירות, נענה ואמר: 'זואם
תהלים קאן, קאן איך נישט' (מה שבכחו
של אמירת תהלים לפעול אין בכחי לפעול).

טוב מעט בכוונה

הרה"ק ר' מרדכי'לי מטשערנאביל
זי"ע נפגש עם הרה"ק מרוז'ין
זי"ע, וכידוע במשערנאביל אמרו
תהלים הרבה, וברוז'ין אמרו לאט
ובמתינות, ושאל אותו הרה"ק מרוז'ין
מה טעם למנהג זה לומר כל ספר
תהלים בבת אחת, והלא אמרו 'טוב
מעט בכוונה מהרבה שלא בכוונה',
השיב לו כי הפירוש הוא כך, 'טוב
מעט בכוונה', וזי אזוי קומט מען אן
צו זאגן אביסל בכוונה, 'מהרבה שלא
בכוונה' [טוב מעט] מפני שאומר
'הרבה', כלומר כשאומר הרבה
תהלים, כל ספר תהלים, אי אפשר
שלא יאמר לכל הפחות מעט בכוונה].

מעלת אמירת ג' פעמים כל תהלים
ביום א'

מקובל מהרה"ק הרבי ר' אלימלך
מליזענסק זי"ע כי האומר
ביום אחד שלש פעמים כל תהלים

ידע פירוש המילות כלל, וכן עשה בכל מלאכותיו, וכך היה גומר בכל יום חמשה פעמים כל ספר תהלים, ולכן זורה אור האותיות של התהלים. הבעש"ט נסע להכפרי, ושאלו אם היה יודע שעם עולם הבא שלו יכול הוא להציל ישוב יהודי, האם היה מסכים, הכפרי ענה מיד אם יש לי עולם הבא הרי אני מוסרו, והגזירה נתבטלה.

רואים מכאן גודל מעלת אמירת תהלים, אפילו שאותו כפרי לא הבין פירוש המילות של ספר התהלים, רק אמרו 'באמירן בעלמא', מכל מקום בזכותו ניצלו ישוב שלם בני ישראל מכליון.

תהלים בהשתפכות הנפש מסוגל לכל הישועות

ידוע בשם הבעש"ט הק' שאמירת פרק תהלים בהשתפכות הנפש, או לעשות טובה ליהודי, או אהבת ישראל, הם המפתחות לכל שערי רחמים, ומסוגלים להמשיך רפואות וישועות.

ועל כן עתה בימי השוכבי"ם צריך להתחזק באמירת תהלים, ובזכות זה נזכה לפעול כל טוב, אכי"ר.

עם הארץ', אין הכוונה כמו שסוברים העולם ש'עם הארץ' הוא שאין לו שום חכמה בחכמת התורה, רק הכוונה היא, שהוא באמת חכם מחוכם ולמדן בש"ס ופוסקים, רק שהוא משוקע בארציות, וזהו זקני עם 'הארץ', ועל זה נאמר כל מה שמזקינים וכו', אבל 'זקני תורה', הפירוש הוא שמחזק בתורה כנכון (אף שאינו למדן בגפ"ת), אף על פי שאינו יכול לומר רק שירות ותשבחות של ספר תהלים באמת ובתמים, ולכן אמרו במשנה בלשון 'זקני תורה', ולא אמרו 'זקני תלמידי חכמים', עכ"ד.

הכפרי שהציל מושב מבני בכח אמירת תהלים

סיפר האדמו"ר הריי"צ מליובאוויטש זי"ע שבימי הבעש"ט הק' זי"ע היתה גזירת כליון על מושב אחד מבני ישראל, קרא הבעש"ט לכמה מחבריו הצדיקים נסתרים, והושיב בית דין לבטל הגזירה, הבעש"ט עשה עליית נשמה וראה שאין להשיב את הגזירה, בשובו חזרה דרך ההיכלות ראה בהיכל אחד זורה אור גדול, ונודע לו שזה היכל של איש כפרי, אשר היה חוטב עצים ואומר תהלים, ואפילו לא

יומא דנשמתא הרה"ק רבי צבי אלימלך ב"ר פסח זי"ע מדינוב בעל בני יששכר - ח"י טבת תקמ"ג

הזהרו מגחלתן

כ"ק אדמו"ר מתולדות אהרן זצ"ל
סיפר (דברי אמונה דף קכ"ט ע"ב),
שמעתי מהגה"צ ר' ישראל פריינד
זצ"ל אב"ד דק"ק הוניאד, דכאשר הבני
יששכר היה עוד רב בריבימיטש, נסע
פעם אחת לשבת פרשת וישלח
לוויעלקאלטש, ושם היה למדן אחד
שקראו לו יוסף טארלער, וכשקרא
הבני יששכר בתורה והגיע לפסוק "על
כן לא יאכלו בני ישראל את גיד
הנשה" קראו ברוב התלהבות
והתעוררות, פרץ יוסף טארלער בצחוק
ואמר בדרך הלצה: יש לנו מזל
שהמלאך לא נגע לו בקצה החזה
(ברוס"ט), כי אז היה נאסר עלינו לאכול
את החזה וחלק מהעולם צחק אתו.
לאחר שהרגיש הבני יששכר בזה,
שאל מה הצחוק, וסיפרו לו את דברי
יוסף טארלער, אמר: כך הוא אמר?
מובטחני שיהיה כופר! יוסף טארלער
בשמעו דברים אלה התרגז ונסע
להרה"ק רבי נפתלי מראפשיץ זי"ע
ואמר לו: יש אחד בריבימיטש שאמר
עלי שאהיה כופר. השיב הרה"ק
מראפשיץ: ככה הוא אמר?! הרי
מצוה לשמוע דברי חכמים.

תוך זמן קצר השתמד ונהיה אחראי
על הצענוזר, זמן הרבה אחרי זה
כשהדפיסו הספה"ק בני יששכר לא
רצה לתת ע"ז רשיון, אמר בגללו
נהייתי משומד אתן לו גם רשות
להדפיס ספרו?! ובקשיים מרובים
הדפיסו לבסוף הספר.

התגלות אליהו הנביא בפ"ס פסח

הרה"ק מטאהש זי"ע סיפר (מובא בספר
עבודת עבודה) אביו של הרה"ק
בעל בני יששכר זי"ע ר' פסח היה
עני, והיה רגיל להתפרנס ממלומדות
בעיר רחוקה מביתו, ולימד שם כל
הזמן, ובגמר הזמן היה חוזר לביתו
והביא טרף לבני ביתו.

פעם אחת בהיותו בדרך חזרה אל
עירו אחרי זמן החורף לפני חג
הפסח, עבר ליד איזה כפר, ונודע לו
כי הפריץ רוצה להשליך יהודי
'ארענדער' (בעל הפונדק) שלו לבור
כמנהגם אז, כי לא שילם את דמי
השכירות, ר' פסח נתמלא רחמים על
היהודי, ונתן להאדון את כל הכסף
שהרויח באותו זמן החורף למען מצות
פדיון שבויים, כשהגיע לעירו לא רצה

לפנות לביתו, כי נתיירא לחזור בידים ריקניות.

אליהו הנביא, שבא להושיעם בעת צרתם.

שני מוחות

אשה אחת היתה רגילה לבוא מדי פעם אל הבני יששכר על מנת לתנות לפניו את צרותיה ולבקש את ברכתו, ורבינו היה מאחל לה מברכות קדשו לרוב, לאחר פטירתו, החלה האשה לנסוע אל הרה"ק ר' מנחם מענדיל מוויזניץ זי"ע בעל צמח צדיק.

כשהגיעה בפעם הראשונה אל הרה"ק מוויזניץ, ומסרה לו את הקוויטל והפדיון נפש, איחל לה הרה"ק ברכות וכל טוב, אמרה האשה: אה, זה לא כמו הרבי הקודם... הרה"ק מוויזניץ לא הבין דבריה, ושאלה: למה כוונתה?! אמרה לו: אצל הרבי הקודם כל מה שביקשתי ממנו היה רושם בפנקסו... כידוע שרבינו היו לו שני מוחות, ועל כן היה מסוגל לכתוב חידושי תורה בעת לקיחת קוויטלע"ך, ובאותה עת גם לשמוע את הבקשות, ואשה תמימה זו היתה בטוחה שרבינו מעלה על הכתב את כל בקשותיה.

וכן מסופר שפעם אחת באה אשה אחת לפניו ושפכה את מר שיחה, והוא ישב וכתב חידושי תורה, וחשבה

כששמעו בביתו מבשורת בואו ושמתיבייש לבוא הביתה, שלחו אחריו שליח לומר לו שלא יבוש לבוא לביתו, כי בטחונם חזק בהשי"ת שיעזור שיהיה להם די מחסורם להוצאות יו"ט, בנו הבני יששכר שהיה עדיין ילד, הצטרף עם השליח לקרוא לאביו לבוא לביתו, ר' פסח הלך עמם, בדרך עבר על ידם פריץ נוסע בעגלה מכובדת, ובתוך נסיעתו כשהכה עם הרצועה על הסוס, נפל ממנו על הארץ אזור עור, ולא הרגיש בדבר והמשיך בדרכו, ר' פסח הרים את האזור, ומצא בתוכו סכום כסף גדול ונמלו, אמר הילד לאביו: שאינו כדאי ליקח הכסף, כי הפריץ יחזור ויחפש את המעות שאבד! אמר לו אביו: שאל ידאג כי השי"ת לא יעזבם, וקנו בהכסף כל צרכי יו"ט בהרחבה.

בליל הסדר כשהגיעו לשפוך חמתך, שלח ר' פסח את בנו הילד הערש אלימלך לפתוח את הדלת לאליהו הנביא כנהוג, בפתחו את הדלת צעק: "טאטע, דער פריץ איז דא, ער איז געקומען צוריקגעמען דאס געלט!" כי זה הפריץ היה

נכנס אל בית ארמונו והתייצב לפניו, שאל אותו הראש הקהל: האתה זה ראבינער שפירא אשר רוצה להיות כאן רב?! השיב לו: כן, אני הוא! ושאלו הראש הקהל: האם אתה למדן ויכול ללמוד?! השיב רבינו: כן, כן, ושוב שאל הראש הקהל: היודע אתה איזה פרשה הולך בשבוע זו?! ענה: כן אני יודע, פרשת יתרו היום, שאל: ומי היה יתרו?! ענה: יתרו היה 'גלח' כהן מדין, שאל: וכמה בנות היו לו?! ענה: שבע בנות, אמר הראש הקהל: אם כן אשאלך שאלה, אם יתרו היה גלח, האריך היה לו שבע בנות, הלא הגלחים כידוע אינם נושאים נשים, ואין להם בנים ובנות?! ענה לו רבינו תיכף ומיד בתוך כדי דיבור: זה היה לפני מתן תורה, ואז עדיין הותרה להם לישראל אשה ולהוליד בנים... תשובתו הוטבה מאד בעיניו, וצעק ואמר מתוך התלהבות: אתה באמת למדן גדול ומובהק, אותך ראיתי לטוב בעיני, כדאי והגון לשבת על כסא הרבנות דקהלתנו! וכן הוי, שנתקבל שם ברוב פאר וכבוד בלי שמץ ומסמין.

שמדה נפשי כי 'חסיד' אני

בספר דברי ישראל להרה"ק ממאדוויץ זי"ע כתב (פ' ויצא) שמעתי בילדותי מפי חסיד אחד, ששמע מפה

האשה בדעתה, כי הוא איננו שומע ומאזין לבקשותיה, והתחילה לבכות בתמרורים, וצעקה ואמרה: מדוע אין ברצון הרבי להאזין לשוועתי וזעקתי?! ויאמר לה: כן שמעתי היטב את הכל, ואם תרצה, אחזור לפניך את כל מה שאמרת לי בעשר השנים האחרונות.

הבחינה לרבנות

בתחילה עלה לשמש על כסא הרבנות בק"ק ריביטיטש, והיה קשה מאד להשיג את משרת הרבנות שם, כי כל רב אשר היה ברצונו להתקבל שם לאב"ד, היה צריך מקודם לעמוד לבחינה לפני ראש הקהל דשם, אשר היה בוחן אותם אם הם לומדים וגדולים בתורה די כל צרכם, וראש הקהל הלזה היה עם הארץ ובור ריק, ולא ידע מה דקאמרי רבנן כלל, והיה לו מח חריף למאד, וכל רב שהתייצב לפניו לבחינה, היה שואל מהם שאלות וקשיות בורות ועם הארצות, מתוך חריפות גדולה מאד, עד שלא מצאה ידם להשיב לו על שאלותיו, ופסל אותם מלהתקבל שם לאב"ד.

וכאשר היה ברצון רבינו להתקבל שם לרב ואב"ד, גם הוא היה מוכרח לעמוד לפניו לבחינה. וכאשר

כח הקדושה גנוזה בדבורים שנכתבו
באגרא דכלה

סיפר הרה"ק בעל ויחי יוסף מפאפא
זי"ע (בהקדמה לספר אביו ויגד יעקב)
שמעתי מדו"ז הרה"ג החסיד מו"ה
יעקב יחזקיה מחוסט זצ"ל, שנכנס
פעם אחת אצל מרן הרה"ק מהרי"ד
מבעלזא זי"ע לקבל ברכתו, ונתן פתקא
כנהוג, והיה שם חסיד שנתן פתקא
והיה שמו 'צבי אלימלך', ושאל אותו
הרה"ק מבעלזא: אחר מי נקראת בשם
זה?! והשיב אחר הגה"ק מהרצ"א
מדינוב ז"ל, ושאל אותו: אם יש לו
חיבוריו ואם מעיין בספרים שלו?!
והשיב: שמעיין בספר בני יששכר,
ואמר הרה"ק מבעלזא: כוונתי
שתעיין בספר אגרא דכלה, דדיבורים
שאמר לפני עם בני ישראל גנוז בהם
כח הקדושה.

המחבר בעל רוח הקודש

הרה"ק ר' הירצקא מראצפערט זי"ע
נכנס פעם לפני תקיעת שופר
אצל הרה"ק מצאנו זי"ע, ומצא שהוא
מעיין בספר בני יששכר שנדפס אז
זמן לא כביר, והרה"ק הג"ל שהיה
מחריפי החסידים התפלל על כך שרבו
מעיין בשעה זו בספר חדש, באותו
ערב בשלחן המהור נענה הרה"ק

קדוש הה"צ מו"ה צבי אלימלך מדינוב
זצוק"ל, שאמר בדרך צחות, על הפסוק
(תהלים פו, ב) "שמרה נפשי כי חסיד
אני", והקשה וכי אם אינו חסיד אינו
צריך שמירה?! אלא, דהנה אמרו
חז"ל (קידושין ל, ב) אם פגע בך מנוול
זה משכחו לבית המדרש. והענין הוא
כך, דהנה הרשע הזה שיודע ורואה
שהוא עבירה והוא עובר ועושה, ממנו
אין לדבר, כי לא דברה תורה במתים,
רק לפעמים היצר הרע בא בדמות
יצר טוב ומראה לאדם על עבירה
שהיא מצוה, על זה אמרו חז"ל אם
פגע בך מנוול זה משכחו לבית
המדרש, פי' אתה אומר שהיא מצוה
בא עמי לבית המדרש, ניתי ספר
ונחזי, והראה לי את הדין הזה
בשולחן ערוך.

והנה זאת היא באיש פשוט, אבל
אצל איש חסיד, היצר הרע
משיב לו: אף שאין הדין כתוב בשלחן
ערוך, הנה חסיד אתה, עשה לפנים
משורת הדין! ואין עצה רק להתחנן
לפני השי"ת שישמרהו ויצילהו מידו,
ולזה אמר דוד "שמרה נפשי כי 'חסיד'
אני", ולא מהני נגד היצר המשיכה
לבית המדרש, באמור לי הלא חסיד
אתה עשה לפנים משורת הדין. (עי')

באגרא דכלה פ' קרח).

לשפת הנהר, והחברא קדישא לקהוהו
והובילוהו לבית עולמו, והיה לפלא.

בנים עם אדיקות ימים

בהיותו אברך צעיר היה מבאי ביתו
של הרה"ק מלובלין זי"ע,
פעם אחת הלך רגלי ללובלין, ובהיותו
על אם הדרך פגע בו מרכבה רתומה
לארבע סוסים ואיש עשיר נוסע עליה,
ובראותו איך שאברך צעיר הולך
לרגלי דרך רחוקה בדרך המלך, קרא
ואמר: 'ונגערמאן (אברך) להיכן פניך
מוערדות?! וענה ואמר: אל הרבי
מלובלין. ענה העושר: טוב מאוד! כי
גם אנכי נוסע כעת אליו, ובכן תוכל
לעלות על מרכבתי ולנסוע אתי, ולא
תצטרך לילך כ"כ דרך ארוכה ברגלך.
ורבינו עלה על מרכבתו ונסעו שניהם
יחדיו.

והוציא העשיר מאמתחתו מעט יי"ש
וצפיחית בדבש, וכיבד את
רבינו שימעותם ויאכל, כי ראה והכיר
עליו כי הוא רעב מאד, והחיה את
נפשו בזה. אח"כ אמר לו רבינו: כי
בעבור הדבר הזה שהחיית את נפשי,
אהיה לך למליץ לפני הרבי מלובלין!
ויהי כמצחק בעיני האיש ההוא, ויאמר
בלבו: הן אנכי איש עשיר, והאברך
הלזה עני ואביון מגזול, והוא מתפאר
ואומר שימליץ בעבורי אצל הרבי.

מצאנו ואמר: אי אפשר כבר לסבול
מהחסידים של זמנינו, הם הולכים
ומסתכלים כבר באיזה ספר הרבי
שלחם לומד, וכי למה לא יבינו שאם
הרבי מסתכל בספר, מסתמא כי היה
המחבר בעל רוח הקודש.

מושל על הים

פעם אחת אירע מקרה רעה ר"ל,
שאיש אחד שנקרא ר' אברהם
נטבע בתוך הנהר ל"ע, ובאו החברה
קדישא וחפשו אחריו משך כמה שעות
למען להביאו לקבר ישראל, וטרחו
ויגעו וילאו למצוא אותו, והלכו
להודיע לרבינו זי"ע, ולבקש ממנו עצה
כדת מה לעשות. והלך רבינו עם אנשי
שלומיו אל שפת הנהר, ואמר בזה"ל:
וואס מיינט איהר, אינו קענין מיר גישט
וואס ר' פנחס בן יאיר האם גיקענט
טאהן מיט דעם גינאי נהרא?! גיב
ארויס אברהם'לין! אז גישט (מה אתם
חושבים, שאין אנו יכולים לעשות כמו שעשה ר' פנחס
בן יאיר לגינאי נהרא, תוציא את אברהם, ואם לא...)
גוזרני עליך שלא יעברו כך מים
לעולם! והנה אך כאשר סיים רבינו
זי"ע לדבר את אלה הדברים בלהבת
קדושתו, תיכף ראו והנה שבולת הנהר
זרקו את ר' אברהם הנטבע קרוב

החווה: החייתני, כי פתחת לפני שביל
חדש בדברך, ובכן יעזור לו השי"ת
ויזכה לבני חי, זרעא חיא וקיימא,
שיחיו לאורך ימים ושנים טובים, וכן
הוי, ונתקיימה בו ברכתו של החווה
זי"ע.

התפילה מבטלת נבואת החכמים

פעם אחת אמר, דאמרו חז"ל (מגילה
טו, א) כל האומר דבר חכמה
אפילו באומות העולם נקרא חכם,
אפילו המגידים הרואים על ידי
הכוכבים מה שעתיד להיות, די
שקצימליך ווייסען (יודעים) מצד החכמה
מה שיהיה, אבל מה יעשו אם הם
מנבאים על עצירת גשמים, ובא איש
מישראל ושפך לבו כמים נוכח ה'
באמירת תהלים שירדו גשמים, תפלתו
נשמעת בשמים.

תפילה על הגאולה

הרה"ק ממונקאטש זי"ע כתב בספרו
דברי תורה (מהדורא ו' אות ק"א),
שמעתי בשם קדושי עליון מרבותינו
זי"ע, בפרט משם זקני הרה"ק
מהרצ"א זי"ע בעל בני יששכר, שאמר
פעם אחת בעת צרה, והתמרמר מאד
באמרו: רבנו של עולם, גלוי וידוע
לפניך, אם היינו רוצים לקרב הגאולה

ויהי כבואם ללובלין, נתפרדו איש
מעל אחיו, זה הלך לבית מלונג,
וזה לבית אכסניתו. ואח"כ הלך רבינו
מיד אל רבו החווה, ואחרי עבור איזה
שעות הלך גם הגביר שמח, ובהגיע
שם, מצא את הדלת של החדר אשר
הרבי יושב בו סגור ומסוגר, וכאשר
הביט דרך החור פנימה, ראה איך
שהחווה זי"ע יושב עם האברך
ומשוחחים יחדיו, ויהי הדבר לפלא
בעיניו, כי הוא חשבו לאיש עני פשוט.

אח"כ נפתח הדלת לפניו ונכנס בו,
ונתן פתקא אל החווה עם
פריון, להזכיר עצמו לפניו על שהוא
חשוך בנים ר"ל, ורוצה להפקד
בפקודת ישועה ורחמים, וכאשר קרא
החווה זי"ע את הפתקא אמר: אני
רואה בהפתקא כי יהיו לך בנים, רק
לא יאריכו ימים! ויחרד האיש חרדה
גדולה עד מאד, וכמעט התעלף מרוב
יגון וצער, ורמז אז הגביר לרבינו
שיעשה לו טובה, ויהיה למליץ עבורו,
ואמר רבינו להחווה: נא יקרא הרבי
את הפתקא עוד הפעם, וקרא עוד
הפעם ואמר כנ"ל, ואמר לו פעם
שלישית יקרא הרבי עוד הפעם, ואמר
גם כנ"ל בפעם השלישית, אז אמר
רבינו: א"כ יתפלל הרבי אל ה'
וישפוך שיחו לפניו, ויפעול שיחיו לו
בנים עם אריכות ימים ושנים. ענה

שלימה, יכולים אנחנו לשבור החומות
 המפסיקות לפתוח המנעלים ומסגרות,
 וכך אמר בלה"ק: מיר וואלטען
 מויערן געבראכען שלעסער אויף
 געריסען, ואך מה נעשה ואתה
 יתברך שמו השבעתנו שלא לילך

בחזק יד. אבער דאווענען אויף די
 גאולה דאס דארף מען יא! (אבל צריכים
 להתפלל על הגאולה).
 זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל
 אכי"ר

כס"ד

אתה זקוק לישועה? שירונים? רפואות? פרנסה?

האלמנות והיתומים בבית שמש הם התשובה לזה!
תשמח את לבבם של 720 נפשות של היתומים והאלמנות בעיר בית שמש
והקב"ה ישמח את שלך בכל מילי דמייבב

ארגון לחמי מרדכי

שעומד תחת נשיאות הגה"צ רבי מאיר איתמר רוזנבוים שליט"א

שולחים מדי שבת בשבתו חבילות גדולות של בשר, ודגים, חלות, דיפס, מזונות,
קוגלדז, ממתקים ומתנות עבור היתומים וכו' עד לפתח ביתם של

**720 נפשות של אלמנות ויתומים
בעיר בית שמש**

זכות חבילה
לאלמנה ויתומים לשנת
\$250

24 שעות במתן בסתר האט ליינ - 845-286-1007

או ע"י הקוויקפעי
3875090@gmail.com

או ע"י דאנרס פאונד OJC פלעטשער וכו' וכו'
LACHMEI MORDCHAI Tax I.D.# 87-1279722

אשריר בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא